14/05/2020

“Το λιγότερο είναι άγευστοι αυτής της θείας εμπειρίας!”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ εκδόθηκε εκ μέρους του Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου, με αφορμή την άρση απαγορεύσεως των πιστών στις εκκλησίες, όπου, καθώς αναφέρει μεταξύ άλλων: **“Αναγνωρίζω, παιδιά μου, πως πονέσατε πολύ αυτό το διάστημα** και ίσως νοιώσατε απαρηγόρητοι, αφού δεν είχατε την δυνατότητα, λόγω των μέτρων, τα οποία με ιδιαίτερη αυστηρότητα εφαρμόσθηκαν στην Εκκλησία, να λειτουργηθείτε και να κοινωνήσετε και μάλιστα Μεγάλη Εβδομάδα και Ανάσταση!

Μάρτυρας, όμως, είναι ο Θεός, ότι και η δική μας η καρδιά ράγισε και πόνεσε πολύ. Είναι, πράγματι, μαρτύριο να λειτουργείς σε άδειο Ναό και δη τέτοιες ημέρες! Μα και σήμερα ακόμη, που χαλάρωσαν λίγο τα δεσμά, ο διάβολος έρχεται με μανία, γιατί προφανώς εξεκαύθη από την λαχτάρα του Λαού να εκκλησιασθεί και να κοινωνήσει, και με διαφόρους τρόπους **επιχειρεί να σπείρει στις καρδιές** των εκκλησιαζομένων την αμφιβολία και τον φόβο, **ώστε να τους κρατήσει μακριά από την Θεία Κοινωνία, αλλά και από τον συνάνθρωπο, με τον οποίο ανήκουμε μαζί στο ίδιο Θεανθρώπινο, εκκλησιαστικό σώμα!**

Δεν κρίνω τα κίνητρα όσων διατυπώνουν τέτοιου είδους «απόψεις», αλλά μπορώ να πω ότι το λιγότερο είναι άγευστοι αυτής της θείας εμπειρίας!”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Προς

Τον Ιερό Κλήρο και τον ευσεβή Λαό

της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος,

Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων.

Αγαπητοί μου πατέρες και χριστιανοί μου ευλογημένοι,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Με συγκίνηση ιερή και χαρά μεγάλη, σας υποδεχόμαστε σήμερα, μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα, στον ιερό Ναό, το σπίτι του Πατέρα μας, το οποίο είναι και δικό μας σπίτι, ως συνδαιτυμόνες μακαριστούς και προνομιούχους της δεσποτικής ξενίας!

Λειτουργούμε σήμερα, έστω και με περιορισμένη αριθμητικά την συμμετοχή των λαϊκών αδελφών μας και επί τέλους κυριολεκτούμε! Έργο του Λαού του Θεού, στον οποίο Λαό έχουμε την τιμή να ανήκουμε Κληρικοί και Λαϊκοί, είναι η Θεία Λειτουργία!

Ευχαριστίας Μυστήριον προσφέρουμε ταπεινά, υπέρ πάντων, εκζητούντες από τον Ουράνιο Πατέρα να μας στείλει το Άγιο Πνεύμα, το οποίο θα μεταποιήσει τον άρτο και τον οίνο σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Αυτός ο Κύριος, τον οποίο μεταλαμβάνουμε, μας οδηγεί στον Πατέρα! Αυτή είναι η εν πνεύματι και αληθεία προσκύνησις, που δίδαξε σήμερα ο Κύριος στην Σαμαρείτιδα, την μετέπειτα αγία

ισαπόστολο και μεγαλομάρτυρα Φωτεινή.

Αναγνωρίζω, παιδιά μου, πως πονέσατε πολύ αυτό το διάστημα και ίσως νοιώσατε απαρηγόρητοι, αφού δεν είχατε την δυνατότητα, λόγω των μέτρων, τα οποία με ιδιαίτερη αυστηρότητα εφαρμόσθηκαν στην Εκκλησία, να λειτουργηθείτε και να κοινωνήσετε και μάλιστα Μεγάλη Εβδομάδα και Ανάσταση!

Μάρτυρας, όμως, είναι ο Θεός, ότι και η δική μας η καρδιά ράγισε και πόνεσε πολύ. Είναι, πράγματι, μαρτύριο να λειτουργείς σε άδειο Ναό και δη τέτοιες ημέρες! Μα και σήμερα ακόμη, που χαλάρωσαν λίγο τα δεσμά, ο διάβολος έρχεται με μανία, γιατί προφανώς εξεκαύθη από την λαχτάρα του Λαού να εκκλησιασθεί και να κοινωνήσει, και με διαφόρους τρόπους επιχειρεί να σπείρει στις καρδιές των εκκλησιαζομένων την αμφιβολία και τον φόβο, ώστε να τους κρατήσει μακριά από την Θεία Κοινωνία, αλλά και από τον συνάνθρωπο, με τον οποίο ανήκουμε μαζί στο ίδιο Θεανθρώπινο, εκκλησιαστικό σώμα!

Δεν κρίνω τα κίνητρα όσων διατυπώνουν τέτοιου είδους «απόψεις», αλλά μπορώ να πω ότι το λιγότερο είναι άγευστοι αυτής της θείας εμπειρίας! Μέσα στην Θεία Λειτουργία ζούμε όλο το μεγαλείο της θυσιαστικής και αμέτρητης θείας αγάπης, από την σάρκωση του Υιού του Θεού, τον ζωοποιό θάνατό Του, την Ανάστασή Του και την Ανάληψή Του στους ουρανούς. Την συντριβή του θανάτου, που είναι ο έσχατος και ανίκητος εχθρός μας, διά του θανάτου του Κυρίου μας και την εις ουρανούς αποκατάστασή μας, την επάνοδό μας στην ποθεινή μας πατρίδα! Ζώντας, όσο ο καθένας μας μπορεί, ανάλογα με την πίστη και τον ασκητικό του αγώνα, λοιπόν, αυτήν την αγάπη του Θεού, θέλουμε και να ενωθούμε μαζί Του! Να γίνουμε ένα με τον ευεργέτη μας, που είναι και ο έρωτας της υπάρξεώς μας! Κοινωνούμε τον ίδιο τον Χριστό, για να ζήσουμε και μάλιστα αιώνια, όπως το αδιάψευστο στόμα Του μας υποσχέθηκε!

Και, επειδή, οι πιστοί μεταξύ μας είμαστε, εκ του τιμίου Του Αίματος, στενοί συγγενείς, αδελφοί και όχι ξένοι, γι’ αυτό και, ως σύσσωμοι και σύναιμοι Χριστού, αγαπιόμαστε, ξεπερνώντας τον οποιοδήποτε φόβο! Μη λησμονήσουμε ότι στην Εκκλησία μας εκπαιδευόμαστε να αγαπούμε τον πλησίον μας, όπως τον εαυτό μας.

Και αυτή η προς αλλήλους αγάπη, μας επιβάλει να προσέχουμε όχι μόνον την δική μας υγεία, αλλά και την υγεία των συνανθρώπων μας, ώστε να μην τους βάλουμε σε δοκιμασία. Γι’ αυτό άλλωστε και αποδεχθήκαμε τα προτεινόμενα από τους ειδικούς μέτρα, αλλά αυτό καμμία σχέση δεν έχει με την Θεία Κοινωνία και την συμμετοχή μας στο άγιο Ποτήριο, όπως και με πραγματικές μεταξύ μας σχέσεις που πρέπει αδιατάρακτα να διαφυλάξουμε. Για να στηριχθεί μάλιστα η πίστη μας, γιατί αδύναμοι άνθρωποι είμαστε, ας προσευχηθούμε να μας προσθέσει ο Κύριος

πίστη και ας σκεφθούμε και τούτο το απλό, που όμως είναι αληθινό και το γνωρίζετε όλοι σας: οι λειτουργοί κοινωνούμε κάθε φορά αναρίθμητο πλήθος ανθρώπων, δίχως ποτέ να σκεφθούμε ή να ρωτήσουμε εάν έχει κάποιος πρόβλημα υγείας. Πολλές φορές μάλιστα κοινωνούμε στα Νοσοκομεία και ασθενείς με βαρέα και μεταδοτικά νοσήματα και στην συνέχεια καταλύουμε το υπόλοιπο περιεχόμενο του αγίου Ποτηρίου, με την ιδία λαβίδα, το ίδιο κουταλάκι, για το οποίο τόσος και πάλι σκληρός έως και χλευαστικός λόγος! Και, δόξα τω Θεώ, είμαστε καλά! Θλίβομαι, όταν σκέπτομαι ότι ενώ παραλάβαμε να προσερχόμαστε στο άγιο Ποτήριο της ζωής, αφού προηγουμένως έχουμε καθαρίσει τον εαυτό μας από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος, μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης, τώρα, ο πειρασμός διαβάλει και πάλι το Θεό μας, ότι μπορεί να μας μολύνει μέσω του συνανθρώπου μας και να μας οδηγήσει στο θάνατο!

Και, βέβαια, δεν μπορώ να φαντασθώ το ενδεχόμενο, να συνεχίσουμε και μετά την παρέλευση της πανδημίας μέτρα που υπερασπίζουν την ατομική σωματική υγεία, αλλά και τρέφουν την φιλαυτία και τον ατομισμό μας και παγιώνουν τις μεταξύ μας αποστάσεις. Όταν αντιμετωπίζουμε τον άλλον ως απειλή, τότε γινόμαστε ακοινώνητα μέλη μιάς κατ’ ευφημισμόν και όχι αληθινής ζωής. Γι’ αυτό εφιαλτική και τρομακτική ακούεται η όλο και πιο συχνά επαναλαμβανόμενη τελευταία θέση ότι η παρουσία του κορωνοϊού σφράγισε την εποχή μας και μάλλον ανεπιστρεπτί άλλαξε τον τρόπο της ζωής μας.

Αγαπητά μου παιδιά,

Ας συναχθούμε και πάλι και ας ζητήσουμε από τον Θεό μας, να μας φωτίσει, να μας βοηθήσει να μετανοήσουμε, να αφήσουμε, δηλαδή, τον διεστραμμένο δρόμο της αμαρτίας και να επανέλθουμε στην δική Του οδό την ευθεία, που οδηγεί στην ζωή και στηρίζοντάς μας να άρει και τούτον τον πειρασμό της πανδημίας!

Έχουμε ανάγκη της θείας βοηθείας! Τα ίδια τα πράγματα άλλωστε μας ταπείνωσαν, επαναφέροντάς μας στα πραγματικά μας όρια. Απαραίτητη εντελώς είναι και η μεταξύ μας ενότητα και αλληλεγγύη, προκειμένου και πάλι να σηκώσουμε και τα υπόλοιπα καθημερινά βάρη, που θα προκύψουν από αυτήν την φοβερή επέλαση! Εκκλησία είναι μοίρασμα και κοινωνία ζωής!

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης πολλής

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

† ο Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ